

214

Loiva toasi toomiuarla
Pefa nec sooja kodusta
Kii süna me tarosta
Saada ne faja; fönumi
Mu efäl efi hohofe
Kelläl om veri punofe
Nec wäwe tamme tarosta

22.
Läimduis:

Stõinne awwe surme päälla —
Mis ja rinnudu rögifed
Mis ja häälodu ägife
Laulad minnu lauluwasta
Kõrõitad mu wõpõwasta
Sul ei ole häälla häälä laulda
Kuruu wõlele wõnelda
Tule ja meie taluse
Nõõrte meeste surme päälle
Täälk wõla ääle ^{hõõrte} wõluda
Adra surge surgafef
Rikawastä rinnufef
Sis om häälla häälä laulda
Kuruu wõlele wõnelda

23

Sis tule wõda laulamaie ^{215.}
Pefat fönu pillidumae
Mul om fönu fõgla täiifi
Kõlget fönu waka täiifi
Kiriwõfi aiwdu täiifi
Sõfaw mul föwado fõppä
Kõli wõifi accurõfõja. —

23.

Kõisakääb: Muudu ma laulas miti laulu
Kõrõitäs ma miti wõifi
Põlgan wõda wõuluwata
Tare-õlle helainwata
Eiduti efa tarofe
Eiduti oma tarofe
Kõifi faja; kammurõfõ
Wõlle wõnää wõllerefõ
Kõlliw föõfõitarõwata
Kõõfõwõra wõlawata,
Ega föida füt ei föida
Kõõfõwõra füt ei wõida
Sõida fõidõl föõzõ mõõda
Kõõfõwõra wõzõ mõõda. —